

QUIN PERSONATGE FAIG?

Títol: *Quin personatge faig?*

Compositor: Jan Cánovas Cascante

Artistes: Didac Salabert, Jordina Cascante

Gènere: Musical

Duració: 3 minuts

Llengua: Català

Àlbum: *La memòria d'una ànima eterna* (Àlbum musical del curtmetratge)

LLETRA

GERARD

*Quan a la vida coses no van bé,
pena rere altra, tot és un merder.
Busca una solució
per tirar endavant.
El teatre aquí et pot ajudar,
interpretar un personatge que pugui cantar.
Canvia la cara,
posant-te en la pell d'un estrany.
Pots arribar a triomfar,
*inclús a Broadway, Londres, similars.
Pots arribar a estrenar avui la funció,
només et falta la interpretació.
Quan un bon personatge tu fas,
deixes tot el que sents enrere.
És qüestió d'estar-hi concentrat,
i vetllar per actuar.
Quan hi ha situacions
que són molt impactants,
no ens podem ensorrar.
Simplement respirar
ben a fons i pensar,
avui quin personatge faig?*

JÚLIA

*Però tot això que dius no és tan senzill.
Si jo pogués del cert, no estaria així
Canvio la cara
però torno altre cop cap avall.*

GERARD / (JÚLIA)

*Quan un bon personatge tu fas,
(no sé actuar)
deixes tot el que sents enrere.*

(no és tan senzill)

*És qüestió d'estar-hi concentrat,
(concentració)
i vetllar per actuar.
(jo no sé actuar)
Quan hi ha situacions
que són molt impactants,
(La situació és massa impactant),
no ens podem ensorrar.
(jo ja m'he ensorrat.)
Simplement respirar
ben a fons i pensar,
(Respirar a fons i pensar,)*

GERARD / JÚLIA

avui quin personatge faig?

GERARD / (JÚLIA)

*Quan un bon personatge tu fas,
(Situacions que són molt impactants,)
deixes tot el que sents enrere.
(no ens podem ensorrar.)
És qüestió d'estar-hi concentrat,
(Respira ben a fons i pensa)
avui quin personatge faig?
(quin personatge fas?)*

CONTRIBUCIONS I ENREGISTRAMENT

La cançó està composta per Jan Cánovas Cascante i interpretada per Didac Salabert i Jordina Cascante. Pel que fa a l'enregistrament de les veus, aquest es va dur a terme a l'auditori de la Casa de Cultura d'Olesa de Montserrat, es per això que m'agradaria agrair a l'Ajuntament d'Olesa de Montserrat i a l'Escola de Música Municipal per deixar-nos l'espai i el material.

Tots els altres instruments que s'escolten són MIDI, és a dir, instruments digitals que imiten instruments reals, tocats gràcies a un controlador en forma de teclat connectat directament a l'ordinador. El programa d'edició i mescla utilitzat va ser *Logic Pro*.

EXPLICACIÓ I ANÀLISI

Aquesta cançó s'emmarca dins el context d'un curtmetratge musical que gira al voltant de les diferents concepcions de la mort de les persones. *Quin personatge faig?* és la peça més animada de tot el metratge. Tot i això, el tema que es tracta deixa un sabor agredolç, ja que no acaba de ser coherent amb la concepció ètica que s'hauria de tenir davant la reacció de la mort. A la cançó, el Gerard pretén convèncer la Júlia que simplement deixi tots els sentiments a una banda i canviï la cara per així estar contenta i feliç, ja que ella es troba afectada per la imminent mort del seu pare. A l'inici sembla que no ho aconsegueix, ja que la Júlia continua aferrant-se al seu motiu musical descendent, però arriba un moment que ella s'afegeix a cantar la melodia principal juntament amb el seu company, indicant així ja, que ha aconseguit canviar la cara i estar una mica més animada. El gènere de la cançó s'assimila als musicals clàssics de Broadway.

Hi ha una sèrie de trets formals amagats en la composició d'aquesta peça. La cançó està constituïda per melodies que ascendeixen i melodies que descendeixen, que fan paral·lelisme amb les concepcions de la mort del Gerard i de la Júlia. El motiu musical amb el qual s'inicia la cançó i on s'aferra la Júlia presenta un baix descendent en semitons, una variació del *baix del lament*. En canvi, les parts animades en les quals canta el Gerard i intenta convèncer la Júlia, presenten un baix ascendent simbolitzant així la seva intenció d'animar-la. En la part de la cançó en què la Júlia respon al Gerard, mentre canta, la instrumentació es manté coherent amb diferents instruments també duent a terme una pregunta i resposta en funció de les melodies dels protagonistes. Finalment, cal destacar que a la secció instrumental al final de la cançó, la melodia que fan els violins és el *Dies Irae*, motiu històricament relacionat amb la mort. És a dir, d'una manera alegre i quasi bé treient-la de context, el motiu de la mort sona a la melodia mentre els dos personatges intenten deixar-la lluny i ignorar-la completament. D'alguna manera això reflecteix la impossibilitat d'allunyar la mort tot i ser capaç d'emascarar-la. Ella sempre hi serà present.